

Structural Modeling of Successful Intelligence Based on Spiritual Intelligence with the Mediating Role of Achievement Goals in Junior High School Students

Sadegh Ordoni¹, Qasem Ahi¹, Fatemeh Shahabizadeh¹, Toktam Sadat Jafar Tabatabai¹

¹ Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran

*Corresponding author: Qasem Ahi, Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran. Email: Ahigh1356@yahoo.com

Article Info

Keywords: Achievement goals, Spiritual intelligence, Successful intelligence

Abstract

Introduction: Successful intelligence is one of the most comprehensive and efficient concepts in the field of intelligence and intelligence testing which has the ability to engage the learners in the learning process and increase their creativity and problem-solving skills. Therefore, the present study was performed to investigate the mediating role of achievement goals in the relationship between spiritual intelligence and successful intelligence and also to provide an appropriate model.

Methods: The nature of research is descriptive (correlational) and survey. Its statistical universe was all the male students (3836 people) of the ninth grade in high schools of Birjand, Iran in academic year 2020-2021. The sample size was 400 people selected by the cluster random sampling. To collect information, the questionnaires of spiritual intelligence, achievement goals, and successful intelligence were used. The study data was analyzed by using SPSS23 and LISREL8.8 softwares by structural equation modeling.

Results: The study results showed that the spiritual intelligence had a positive and significant effect on the orientation of the mastery and functional- approach goal and the successful intelligence and also had a negative and significant effect on the avoidance- functional orientation ($p < 0.05$). Furthermore, the orientation of the mastery and functional-approach goal had a positive and significant effect on the successful intelligence and the avoidance-functional orientation had a negative and significant effect on it ($p < 0.05$). In addition, the results indicated that the achievement goals mediate the relationship between the students spiritual and successful intelligence.

Conclusion: The results of the present study supported this hypothesis that the achievement goals mediate the relationship between the students spiritual and successful intelligence.

Copyright © 2020, Education Strategies in Medical Sciences (ESMS). This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مدلیابی ساختاری هوش موفق براساس هوش معنوی با نقش میانجی اهداف پیشرفت در دانش آموزان دوره اول متوسطه

صادق اردونی^۱، قاسم آهی^{۱*}، فاطمه شهبابی زاده^۱، تکتتم سادات جعفر طباطبایی^۱

^۱گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران

*نویسنده مسوول: قاسم آهی، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران. ایمیل: Ahigh1356@yahoo.com

چکیده

مقدمه: هوش موفق یکی از مفاهیم جامع و کارآمد در حوزه هوش و هوش‌آزمایی است که می‌تواند منجر به درگیر کردن یادگیرندگان در فرایند یادگیری، افزایش خلاقیت و مهارت‌های حل مسئله شود. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه‌ای اهداف پیشرفت در رابطه بین هوش معنوی با هوش موفق و ارائه الگوی مناسب انجام شد.

روش‌ها: ماهیت پژوهش توصیفی(همبستگی) و پیمایشی است. جامعه آماری آن را کلیه دانش‌آموزان پسر پایه نهم به تعداد ۳۸۳۶ نفر که در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ در مدارس دوره اول متوسطه شهر بیرجند مشغول به تحصیل بودند، تشکیل داد. حجم نمونه ۴۰۰ نفر بود که به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. به‌منظور گردآوری اطلاعات از پرسشنامه هوش معنوی، پرسشنامه اهداف پیشرفت و پرسشنامه هوش موفق استفاده شد. داده‌های پژوهش با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS-23 و LISREL8.8 و به کمک روش مدلیابی معادله ساختاری تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد هوش معنوی بر جهت‌گیری هدف تبحری، عملکردی- رویکردی و هوش موفق اثر مثبت و معنی‌دار و بر جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی تأثیر منفی و معنی‌دار دارد ($p < 0.05$). همچنین جهت‌گیری هدف تبحری و عملکردی- رویکردی به‌طور مثبت و معنی‌دار و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی به‌طور منفی و معنی‌دار بر هوش موفق اثر دارند ($p < 0.05$). به‌علاوه نتایج بیانگر آن بود که اهداف پیشرفت واسطه رابطه بین هوش معنوی و هوش موفق دانش‌آموزان است.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر از این فرض حمایت می‌کند که اهداف پیشرفت واسطه رابطه بین هوش معنوی و هوش موفق دانش‌آموزان است.

واژگان کلیدی: اهداف پیشرفت، هوش معنوی، هوش موفق

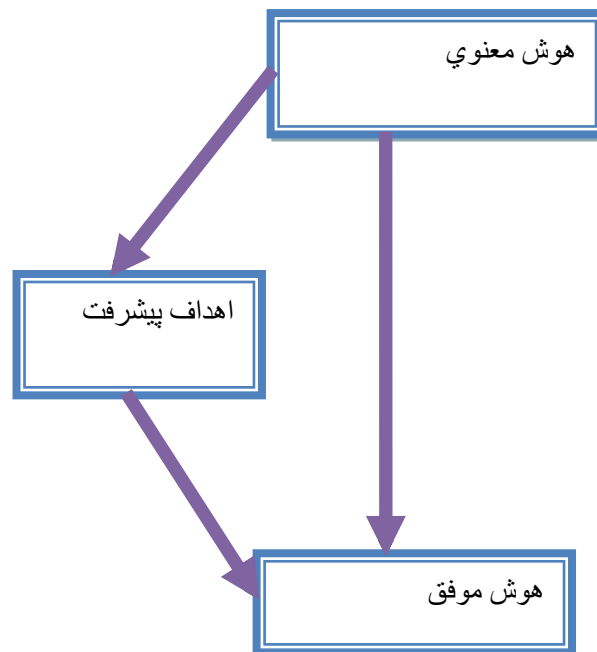
مقدمه

در اوایل قرن بیستم، مفهوم تیزهوشی با مفهوم هوش شناختی بالا که با نمرات هوش آنها قابل شناسایی بود، تداعی می شود. امروزه اکثر روان شناسان معتقد هستند که نه تنها هوش شناختی، بلکه عوامل متعددی نظیر خلاقیت، خرد و هوش موفق (successful intelligence) نیز می تواند در تیزهوشی نقش داشته باشد که در سیستم آموزشی حاضر چنین به نظر می رسد که چندان به این متغیرها توجه خاص نشده است (۱). امروزه پرورش افراد باهوش و خلاق محور هدفهای آموزش و پرورش است بنابراین توجه به عوامل تأثیرگذار بر آن حائز اهمیت است (۲). هوش موفق (successful intelligence) به عنوان توانایی کسب موفقیت در زندگی مبتنی بر اهداف شخصی در بافت فرهنگی اجتماعی با کاربرد تعادل در استفاده از مهارت‌های عملی، خلاق و تحلیلی در نظر گرفته می شود (۳). هوش موفق مجموعه ای از توانایی‌های تحلیلی (Analytical)، خلاق (Creativ) و عملی (Practical) است که افراد به کمک آن با محیط سازگاری و انطباق پیدا کرده و آن را به منظور رسیدن به اهداف خود در زندگی، با توجه به بافت فرهنگی- اجتماعی انتخاب و تغییر می دهند (۴). متأسفانه در مدارس، انتظار تفکر تحلیلی از دانش آموزان بیشتر است، ولی در بیرون از مدرسه، داشتن تفکر خلاق و به ویژه تفکر عملی، بیشتر اهمیت دارد (۵). هوش موفق افراد را قادر می سازد تا قسمت های مختلف اطلاعات را مقایسه کنند، ایده های جدید تولید کرده، توانایی ها خود را برای حل مشکلات زندگی روزمره به کار برده و موفق شوند (۳). پژوهش ها ارتباط هوش موفق را با اعتماد به نفس و کارایی تحصیلی (۶)، باز بودن به تجربه و خودباوری (۷) و مهارت‌های زندگی (۸) نشان می دهد. هوش چندگانه از جمله هوش شخصی می تواند انگیزه کار، حل مشکلات مربوط به جامعه‌ای که در آن زندگی می کنید را پیش بینی کند (۹). با توجه به اهمیت هوش موفق در زندگی فردی و اجتماعی لازم است تا سازه های پیش آیند آن شناسایی شوند. از جمله پیش آینده‌های هوش موفق می توان به هوش معنوی (۱۰)، هوش هیجانی (۱۰)، آموزش تنظیم هیجان (۱۱)، آموزش حل مسأله (۱۲) و اهداف پیشرفت (۱۳) اشاره کرد. هوش معنوی (Spiritual Intelligence) می تواند قدرت خلاق ذهن بشری را فراتر برد. معنویت آگاهی‌های انسان و بینش او را تقویت می کند و بینش تقویت شده نیز به نوبه خود منجر به افزایش خلاقیت می شود. برخی شواهد نشان می دهند، تمرین های معنوی، افزایش دهنده آگاهی و بینش نسبت به سطوح چندگانه هوشیاری هستند و بر عملکرد افراد تأثیر مثبت دارند (۱۴). استفاده از هوش معنوی دانش آموزان را قادر می سازد، نقاط ضعف و قوت خودشان را پیدا کنند، احساس شادکامی نمایند. وقتی افراد احساس شادی کنند، خلاق تر و کارآمدتر هستند و می توانند بهتر تصمیم گیری نمایند (۱۵). با توجه به وابستگی شدید معنویت و خلاقیت، تمسک

به ریسمان معنویت و با اولویت مذهب می تواند نجات بخش بسیاری از معضلات کنونی محیط‌های آموزشی و اداری باشد (۱۶). معنویت با رفتار کاری به شکل عملکرد کاری، اخلاق کاری و روحیه در ارتباط است (۳۶). در واقع معنویت محیط کار به دنبال ایجاد کار با معنی و با ارزش در سازمان است (۳۷). در دهه های اخیر معنویت محیط کار و به طور ویژه تأثیر آن بر روی خروجی کار، مورد توجه بسیاری قرار گرفته است و به وسیله آن حسی از هدف دار بودن و سودمندی و تمایل برای یافتن یک هدف غایی در زندگی و زندگی کردن بر طبق آن، فراهم می شود (۳۸). افراد دارای اهداف تبحری موفقیت خود را بر اساس تسلط بر تکلیف می سنجند. برای این افراد یادگیری و بهبود مهارت‌ها خود دارای ارزش درونی، یک جستجوی فردی برای معنی، هدف و لازمه درگیری در موقعیتهای چالش انگیز است، به همین خاطر این افراد پایداری بیشتر در جهت بهبود عملکرد نشان می دهند (۳۹). هوش معنوی به عنوان مجموعه ظرفیت‌های روانی که با آگاهی و انسجام جنبه‌های متعالی و معنوی و غیرمادی وجود فرد سروکار دارد تعریف شده است (۱۷). هوش معنوی به پیامدهایی همچون بازتاب عمیق وجودی، افزایش معنا، بازشناسی خود متعالی و تسلط ویژگی‌های معنوی می انجامد (۱۸). پژوهش‌های زیادی رابطه بین موفقیت و معنویت را تأیید کرده‌اند (۱۹). گرین و نوبل (Green & Nobel) به این نتیجه رسیدند که دانشجویانی که باورهای معنوی قوی تری داشتند نسبت به دانشجویانی که باورهای مادی گرا داشتند، روحیه آماده تری برای کسب تجربیات جدید، یادگیری و انگیزه پیشرفت تحصیلی بالاتری دارند (۲۰). بخشی به این نتیجه رسید که بسیاری از روانشناسان و متخصصان اجتماعی غیرمستقیم از تأثیر هوش معنوی در یادگیری و افزایش هوش حمایت می کنند (۲۱). علیرغم مطالعات فوق که نشان داد بین موفقیت و معنویت ارتباط وجود دارد، در برخی از مطالعات این ارتباط تأیید نشده است به عنوان مثال، پژوهش ها نشان دادند که بین موفقیت تحصیلی و هوش معنوی ارتباط ضعیف و معناداری در دانشجویان رشته پزشکی وجود دارد (۲۶). با توجه به نتایج متناقض احتمالاً متغیرهایی دیگری در ارتباط بین هوش معنوی و هوش موفق قرار می گیرند و این ارتباط را میانجی می کنند. یکی از این مکانیزم های میانجی احتمالی می تواند اهداف پیشرفت باشد (۲۷). اهداف پیشرفت (goal orientation) به عنوان بازنمایی‌های شناختی از موقعیت‌های آتی و عامل کلیدی در فهم ذهن و رفتار افراد در نظر گرفته می شود (۲۸). اهداف پیشرفت یکی از کامل ترین چارچوب‌ها برای ادراک عملکرد موفقیت آمیز افراد، به خصوص در حیطه‌های آموزشی و مهارتی است (۲۹). دووک و لگت (Dweck and Leggett) (۱۹۹۸) معتقدند که گرایش به هدف، تابعی از نظریه‌های مختلف افراد درباره طبیعت هوش است (۳۰). نداشتن هدف بر شکوفایی استعداد و خلاقیت دانش آموزان تأثیر سوء می گذارد (۳۱). تحقیقات آزمایشی در زمینه

انگیزی، شناختی و رفتاری و رابطه اهداف با سایر متغیرهای انگیزی و شناختی، اسنادها، پیامدهای هیجانی، پیامدهای شناختی و پیامدهای رفتاری نیز بر نقش میانجی اهداف پیشرفت در ارتباط سایر متغیرها با هم تأکید دارند (۲۸). در ایران پژوهش های کمی در زمینه ارتباط هوش معنوی و اهداف پیشرفت با هوش موفق انجام شده است و لذا اطلاعات اندکی در مورد ارتباط این متغیرها در پژوهش های گذشته وجود دارد. با توجه به این مسئله و نیز اهمیت هوش موفق در عرصه های مختلف زندگی، مطالعه حاضر به منظور پیش بینی احتمال وجود رابطه بین متغیرهای مذکور، به بررسی نقش هوش معنوی بر شکل گیری هوش موفق با توجه به نقش واسطه ای اهداف پیشرفت به منظور ارائه الگوی مناسب پرداخته است. لذا دغدغه محقق پاسخ به سوال اساسی بوده است که آیا مدل مفهومی نقش واسطه ای اهداف پیشرفت در ارتباط بین هوش معنوی با هوش موفق با داده ها برازش دارد؟

اهداف تسلط نشان داده اند، دانش آموزانی که هدف تسلط را برگزیده اند، معمولاً پیشرفت و عملکرد بهتری دارند (۳۰). پوتوین و دانیلز (Putwain and Daniels) نشان دادند اهداف پیشرفت دانش آموزان پیش بینی کننده سیستماتیک هیجان های مربوط به کلاس و یادگیری است، اهداف تبحری پیش بینی چالش و پشتکار در انجام تکالیف و خود کارآمدی بالا است، اهداف عملکردی - رویکردی پیش بینی کننده مثبت غرور و امیدواری و اهداف عملکردی - اجتنابی پیش بینی کننده مثبت اضطراب، ناامیدی و شرم و خشم بوده است (۳۲). در حمایت از ایده نقش میانجی اهداف پیشرفت در ارتباط بین هوش موفق و هوش معنوی، نجفی بهزادی نشان داد که اهداف پیشرفت رابطه بین هوش معنوی با انگیزه پیشرفت تحصیلی را واسطه می کند (۳۳). در مجموع می توان گفت که نظریه های هدف به جهت اهمیت آنها در فراهم کردن یک راه مهم و پرمعنی برای توصیف تک تک اهداف پیشرفت و همچنین محیط های کلاسی و پیامدهای مدل مفهومی تحقیق در شکل ۱ آمده است.

شکل (۱) مدل مفهومی تحقیق

پژوهش با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای در سه منطقه، از هر منطقه ۶ مدرسه (۳ مدرسه دخترانه و سه مدرسه پسرانه) و ۳۶ کلاس درس در طی چهار مرحله انتخاب شدند. ملاحظات اخلاقی شامل رضایت آگاهانه شرکت کنندگان، رعایت اصل رازداری و محرمانه ماندن اطلاعات و عدم هرگونه آسیب به آنها بود. داده های پژوهش حاضر با استفاده از نرم افزارهای SPSS و LISREL و به شیوه مدل یابی معادله ساختاری (تاییدی) تحلیل شد. برای بررسی مفروضه نرمال بودن داده ها از آزمون کلموگروف اسمیرنوف و جهت آزمون مدل "هوش موفق از طریق هوش معنوی با نقش واسطه ای اهداف پیشرفت" الگوی مفهومی پیشنهاد شده از روش مدل یابی معادله ساختاری استفاده

روش ها

ماهیت پژوهش حاضر توصیفی (همبستگی) و پیمایشی است. از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه جمع آوری و تحلیل اطلاعات کمی می باشد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان پسر پایه نهم به تعداد ۳۸۳۶ نفر که در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ در مدارس دوره اول متوسطه شهر بیرجند مشغول به تحصیل بودند، تشکیل داد. از نظر گیلفورد حداقل حجم نمونه برای مدل یابی ۲۰۰ نفر است. کامری نیز پیشنهاد کرده است گروه نمونه ۱۰۰ نفری ضعیف، ۲۰۰ نفری به نسبت مناسب، ۳۰۰ نفری خوب، ۵۰۰ نفری خیلی خوب و ۱۰۰۰ نفری عالی است (۴۰). بر این اساس حجم نمونه ۴۰۰ نفر در نظر گرفته شد. نمونه

عملکردی اجتنابی ۰/۹۱ بدست آمده است. پرسشنامه هوش موفق: برای اندازه‌گیری هوش موفق از پرسشنامه هوش موفق استرنبرگ و گریگورینکو (Sternberg and Grigorenko) (۲۰۰۲) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۳۶ سؤال است که روی طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم درجه‌بندی می‌شود و سه مؤلفه هوش تحلیلی (شامل سؤال‌های ۱ تا ۱۲)، هوش خلاق (سؤالات ۱۳ تا ۲۴) و هوش عملی (سؤالات ۲۵ تا ۳۶) را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. استرنبرگ و گریگورینکو اعتبار مؤلفه‌های مذکور را به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۶۸ و ۰/۷۱ و پایایی کل مقیاس را ۰/۷۴ گزارش کرده‌اند (۴۱). در پژوهش نگاهیان اسلامی و همکاران روایی این پرسشنامه مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت و ۰/۸۹ به دست آمد. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مؤلفه هوش تحلیلی ۰/۷۶، هوش خلاق ۰/۷۰ و برای هوش عملی ۰/۸۱ و کل (هوش موفق) ۰/۷۶ محاسبه شده است (۴۰). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای سه مؤلفه هوش تحلیلی ۰/۷۵، هوش خلاق ۰/۷۴ و برای هوش عملی ۰/۸۲ و هوش موفق کل ۰/۸۹ بدست آمده است.

یافته‌ها

از مجموع ۴۰۰ پرسشنامه توزیع شده ۳۱۰ پرسشنامه وارد تحلیل شدند. از این تعداد ۱۷۷ نفر (۵۷/۱۰ درصد) دختر و ۱۳۳ نفر (۴۲/۹۰ درصد) پسر هستند. قبل از تحلیل داده‌های پژوهش مفروضه‌های زیربنایی تحلیل مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی مفروضه نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده شد. نتایج مطابق جدول ۱ نشان داد هیچ‌یک از متغیرهای پژوهش از مفروضه نرمال بودن تخطی ندارند. در بررسی مفروضه‌های مدل محققان معتقدند که یکسان نبودن پراکندگی رگرسیون‌های چند متغیری، مدل‌های لیزرل را ناروا نمی‌کند. همچنین همبستگی‌های کمتر از ۰/۸۰ نشان‌دهنده فقدان هم خطی بودن چندگانه است.

جدول ۱. بررسی مفروضه نرمال بودن متغیرهای پژوهش

متغیر	چولگی	کشیدگی
هوش معنوی	-۰/۹۴	۰/۸۲
جهت‌گیری هدف تبحری	۰/۳۸	-۰/۴۲
اهداف پیشرفت	۰/۱۰۷	-۰/۸۲
	۰/۳۸	-۰/۵۱
هوش موفق	۰/۸۶	۰/۸۲

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

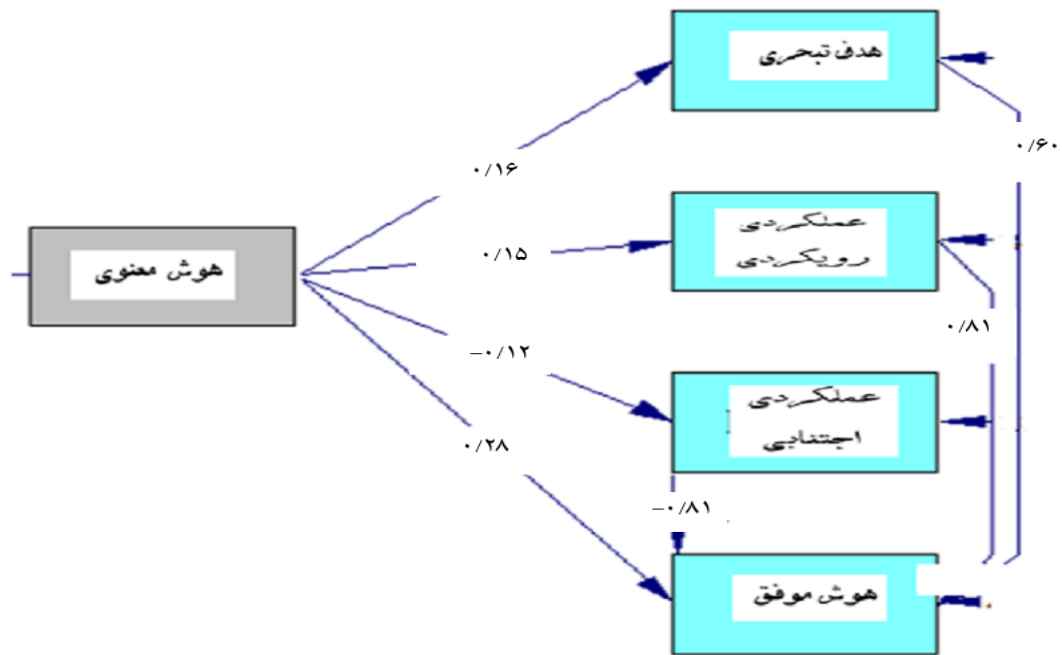
ردیف	۱	۲	۳	۴	۵
هوش معنوی	۱				
جهت‌گیری هدف تبحری	۰/۴۷**	۱			
جهت‌گیری عملکردی-رویکردی	۰/۳۷**	۰/۳۴**	۱		
جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی	-۰/۴۰**	-۰/۳۵**	-۰/۲۳**	۱	

شد. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های زیر استفاده شد. پرسشنامه هوش معنوی: برای اندازه‌گیری هوش معنوی از پرسشنامه هوش معنوی عبدالله زاده و دیگران (۱۳۸۷) استفاده شده است. این آزمون ۲۹ سؤال دارد که بر روی طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم درجه‌بندی می‌شود و دامنه نمرات بین ۲۹ تا ۱۴۵ می‌باشد. نتایج تحلیل عاملی با چرخش واریماکس ساختار دو عاملی به دست آمد که عامل اول با ۱۲ سؤال درک و ارتباط با سرچشمه هستی و عامل دوم با ۱۷ سؤال زندگی معنوی یا اتکاء به هسته درونی نامیده شد. ضریب پایایی آزمون به روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۹ گزارش شد. در پژوهش خزاعی فیض آباد نیز ضرایب پایایی این پرسشنامه برای خرده مقیاس زندگی معنوی ۰/۸۹، خرده مقیاس درک و ارتباط با سرچشمه هستی ۰/۸۰ و هوش معنوی کل ۰/۷۵ به دست آمد (۱۷). در پژوهش حاضر، ضرایب پایایی خرده مقیاس زندگی معنوی ۰/۸۸، خرده مقیاس درک و ارتباط با سرچشمه هستی ۰/۸۶ و هوش معنوی کل ۰/۹۰ به دست آمد. پرسشنامه اهداف پیشرفت: برای اندازه‌گیری اهداف پیشرفت از پرسشنامه اهداف پیشرفت میدگلی (Midgley) و همکاران (۱۹۹۸) استفاده شد. این پرسشنامه ۱۸ سؤال دارد و پاسخ‌دهی به آن بر اساس مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرت است. ضرایب پایایی خرده آزمون‌های جهت‌گیری هدف تبحری، عملکردی-رویکردی و عملکردی اجتنابی این پرسشنامه برحسب آلفای کرونباخ بین ۰/۷۰ تا ۰/۸۴ گزارش شده است. در پژوهش کارشکی (۱۳۸۷) این پرسشنامه پس از ترجمه مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت تا روایی آن توسط کارشناسان تأیید شود. در مطالعه کارشکی و همکاران (۱۳۹۱) ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مؤلفه‌های اول ۰/۸۸، خرده مؤلفه دوم ۰/۸۸ و برای خرده مؤلفه سوم ۰/۵۸ به دست آمد (۲۸). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای خرده آزمون‌های جهت‌گیری هدف تبحری ۰/۸۹، عملکردی-رویکردی ۰/۸۷ و

هوش موفق	۰/۳۸***	۰/۳۴***	-۰/۳۳***	۱
میانگین	۱۱۹/۰۳	۱۵/۶۰	۲۱/۰۲	۱۳۹/۹۵
انحراف استاندارد	۱۵/۸۲	۵/۱۹	۶/۳۷	۲۴/۷۰

شد. این همبستگی منفی و معنی دار است ($p < ۰/۰۱$). به منظور آزمون مدل "هوش موفق از طریق هوش معنوی با نقش واسطه‌ای اهداف پیشرفت" الگوی مفهومی پیشنهاد شده از طریق روش مدل‌یابی معادلات ساختاری بررسی شد. ضرایب مسیر مدل فرضی در شکل ۲ و ضرایب مسیر متغیرهای برون‌زا و درون‌زا در جدول ۳ ارائه شده است.

شکل (۲) ضرایب مسیر مدل فرضی در مدل‌یابی نقش واسطه‌ای اهداف پیشرفت در ارتباط بین هوش معنوی با هوش موفق

Chi-square=26.76, df=10, p-value=0.000, RMSEA=0.160

معنی‌دار و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی ($\beta = -۰/۸۱$) به طور منفی و معنی‌دار بر هوش موفق تأثیر دارد. به علاوه اثرات غیر مستقیم و اثرات کل هوش معنوی بر هوش موفق از طریق جهت‌گیری هدف تبحری، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی به ترتیب ($\beta = ۰/۳۱$) و ($\beta = ۰/۵۹$) ($\beta =$ مثبت و معنی‌دار است.

ضرایب همبستگی جدول ۲ بیان‌کننده تأیید فرضیه فقدان هم خطی بودن چندگانه است. همچنین نتایج این جدول نشان می‌دهد که بیشترین همبستگی مشاهده شده بین هوش معنوی و جهت‌گیری هدف تبحری است، این همبستگی مثبت و معنی‌دار است ($p < ۰/۰۱$). به علاوه کمترین همبستگی بین جهت‌گیری عملکردی-رویکردی با جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی مشاهده

شکل (۲) ضرایب مسیر مدل فرضی در مدل‌یابی نقش واسطه‌ای اهداف پیشرفت در ارتباط بین هوش معنوی با هوش موفق

طبق داده‌های شکل ۲ و جدول ۳ اثر مستقیم هوش معنوی بر جهت‌گیری هدف تبحری ($\beta = ۰/۱۶$)، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی ($\beta = ۰/۱۵$) و هوش موفق ($\beta = ۰/۲۸$) مثبت و معنی‌دار و بر جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی ($\beta = -۰/۱۲$) منفی و معنی‌دار است. به علاوه جهت‌گیری هدف تبحری ($\beta = ۰/۶۰$)، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی ($\beta = ۰/۸۱$) به طور مثبت و

جدول ۳. ضرایب مسیر متغیرهای برون‌زا و درون‌زا

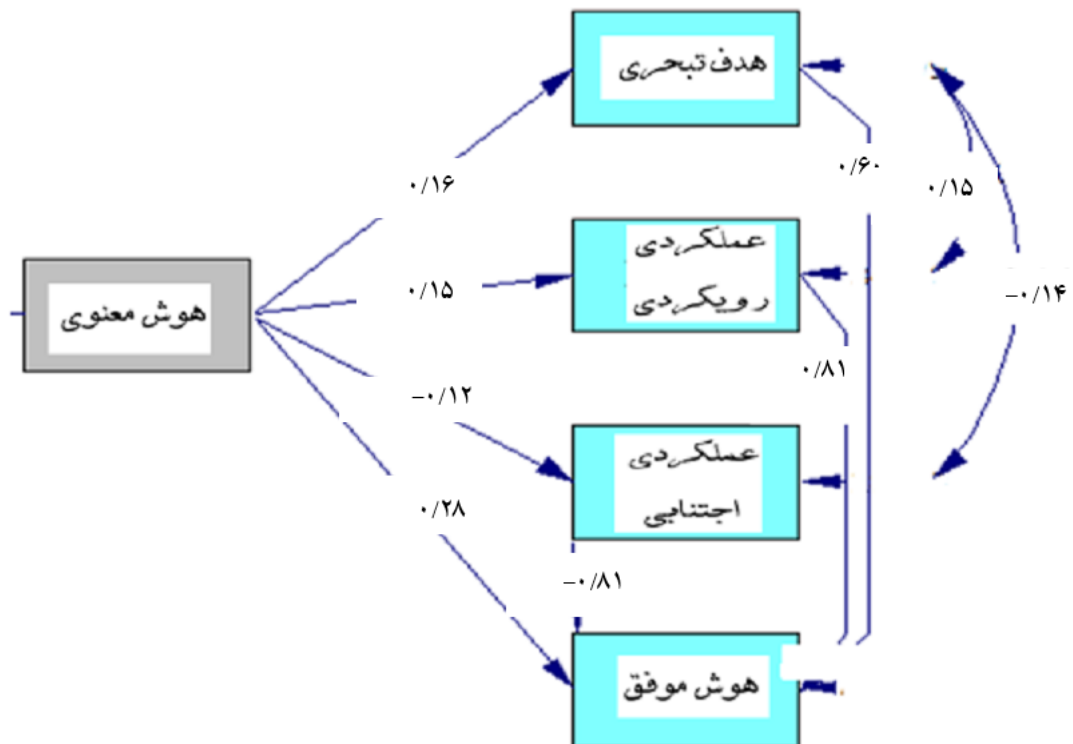
پیش‌بین	ملاک	β	se	t	p
هوش معنوی	جهت‌گیری هدف تبحری	۰/۱۶	۰/۰۲	۹/۴۴	< ۰/۰۱
	جهت‌گیری عملکردی-رویکردی	۰/۱۵	۰/۰۲	۷/۰۸	< ۰/۰۱
	جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی	-۰/۱۲	۰/۰۲	-۷/۷۵	< ۰/۰۱
اثرات مستقیم	هوش موفق	۰/۲۸	۰/۱۰	۲/۸۰	< ۰/۰۱
	جهت‌گیری هدف تبحری	۰/۶۰	۰/۲۷	۲/۲۲	< ۰/۰۵
	جهت‌گیری عملکردی-رویکردی	۰/۸۱	۰/۲۱	۳/۸۹	< ۰/۰۲

جهت گیری عملکردی-اجتنابی	هوش موفق	۰/۸۱ -	۰/۲۸	۰/۸۱ -	۰/۰۱ <
اثرات غیرمستقیم	هوش معنوی به هوش موفق از طریق جهت گیری هدف تبحری، عملکردی- رویکردی، عملکردی-اجتنابی	۰/۳۱	۰/۰۷	۴/۶۸	۰/۰۱ <
اثرات کل	هوش معنوی به هوش موفق از طریق جهت گیری هدف تبحری، عملکردی- رویکردی، عملکردی-اجتنابی	۰/۵۹	۰/۰۸	۷/۲۹	۰/۰۱ <

با ۰/۸۱، RFI (relative fit index) برابر با ۰/۷۹ و جذر برآورد خطای تقریب (RMSEA) برابر با ۰/۱۶۰ به دست آمد. آن گونه که مشخص است شاخص ها حاکی از عدم برازش مدل با داده ها است.

با توجه به عدم برازش مدل در آخرین مرحله پیرایش و اصلاح مدل بر اساس شاخص های اصلاح صورت گرفت. ضرایب مسیر مدل اصلاحی در شکل ۳ ارائه شده است. با انتخاب شاخص های اصلاح مدل (MI) لیزرل پیشنهادهایی در مورد متصل کردن مسیر خطای جهت گیری هدف تبحری و عملکردی رویکردی به جهت گیری عملکردی-اجتنابی پیشنهاد داد. این اصلاح به اندازه ۲۳/۷۸ از مقدار χ^2 می کاهد و در نتیجه به مدل برازش یافته نزدیک تر می شود.

شکل ۳. ضرایب مسیر مدل اصلاحی نقش واسطه ای اهداف پیشرفت در ارتباط بین هوش معنوی با هوش موفق

Chi-square=2.98, df=1, p-value=0.084, RMSEA=0.080

جذر برآورد خطای تقریب RMSEA برابر با ۰/۰۸۰ و NNFI برابر با ۰/۹۵ به دست آمد که همگی حاکی از برازش مناسب مدل با داده ها است. همچنین یافته های پژوهش نشان داد که به ترتیب ۲۳ درصد واریانس جهت گیری هدف تبحری، ۱۴ درصد واریانس جهت گیری عملکردی-رویکردی و ۱۶ درصد واریانس جهت گیری عملکردی-اجتنابی از طریق هوش معنوی تبیین

برونداد پس از اصلاح در مقایسه با قبل از اصلاح از شاخص های برازش بهتری برخوردار بود. بر اساس شاخص های برازش جدید میزان شاخص برازندگی GFI برابر با ۱/۰۰، شاخص تعدیل شده برازندگی AGFI برابر با ۰/۹۴، شاخص برازش مقایسه ای CFI برابر با ۰/۹۹، RFI برابر با ۰/۹۳، شاخص برازش نرمال شده NFI برابر با ۰/۹۹، شاخص برازش فزاینده IFI برابر با ۱/۰۰ و

می‌شود. به‌علاوه ۲۳ درصد واریانس مشاهده‌شده در هوش موفق از طریق ترکیب متغیرهای هوش معنوی، جهت‌گیری هدف تبحری، عملکردی-رویکردی و عملکردی-اجتنابی قابل تبیین است. لازم به توضیح است که در این مدل حضور متغیر میانجیگر میزان رابطه‌ها را تغییر داده است. طبق داده‌های شکل ۳ اثر مستقیم هوش معنوی بر هوش موفق ۰/۲۸ است. به‌علاوه اثرات غیر مستقیم هوش معنوی بر هوش موفق از طریق جهت‌گیری هدف تبحری ۰/۰۹، از طریق جهت‌گیری عملکردی-رویکردی ۰/۱۲ و از طریق جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی نیز ۰/۰۹ می‌باشد. بدین ترتیب با توجه به اینکه اثر مستقیم هوش معنوی بر هوش موفق ۰/۲۸ است و اثرات غیر مستقیم هوش معنوی بر هوش موفق از طریق جهت‌گیری هدف تبحری، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی نیز کمتر از ۰/۲۸ می‌باشد لذا هوش معنوی به‌طور غیرمستقیم از طریق هر یک از متغیرهای میانجی جهت‌گیری هدف تبحری، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی، جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی بر هوش موفق اثر کاهنده داشته است.

بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه‌ای اهداف پیشرفت در رابطه بین هوش معنوی با هوش موفق انجام شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که اهداف پیشرفت رابطه بین هوش معنوی با هوش موفق را واسطه می‌کند. همچنین یافته‌ها نشان داد که بین هوش معنوی با جهت‌گیری هدف تبحری و عملکردی-رویکردی رابطه مثبت معنی‌دار و با جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد. به‌علاوه مشخص شد که جهت‌گیری هدف تبحری و عملکردی-رویکردی با هوش موفق رابطه مثبت و معنی‌دار دارد، اما رابطه جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی با هوش موفق منفی و معنی‌دار بود. یافته‌های مربوط به رابطه مستقیم بین هوش معنوی با جهت‌گیری هدف تبحری، جهت‌گیری عملکردی-رویکردی و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی با یافته‌های لی فونگ (Lee-Fong) (۴۲)؛ منصوری و همکاران (۴۳)؛ محمدی درویشوند و صلیبی (۴۴)؛ دوی، راجش و دوی (Devi, Rajesh and Devi) (۴۵) همسو است. لی فونگ (۴۲) بیان کرده است که هوش معنوی می‌تواند بر سلامت کلی پناهجویان از جمله سلامت روحی و عاطفی، انگیزه و اهداف و ارتباط آنها با دیگران تأثیر بگذارد. منصوری (۴۳) چنین عنوان کرده است که آموزش مؤلفه‌های هوش معنوی بر پیشرفت تحصیلی فرزندان تأثیر دارد. محمدی درویشوند و صلیبی (۴۴) نشان داده‌اند که بین جهت‌گیری‌های هدف با هوش معنوی ارتباط وجود دارد. دوی، راجش و دوی (۴۵) نشان داده‌اند که عوامل معنوی همانند هوش معنوی در سطوح پیشرفت تحصیلی تأثیرگذار است.

در تبیین این نتایج می‌توان گفت به نظر می‌رسد هوش معنوی افراد بتواند نوع جهت‌گیری هدف آنان را در چالش با موقعیت‌های زندگی چه تحصیلی و چه شغلی تحت تأثیر قرار دهد. هوش معنوی متأثر از گرایشهای مذهبی فرد است که به وسیله آن افراد سعی دارند در ادای وظایف محوله خود بنابر ماهیت هدف از یک سو و دستیابی به پاداشهای معنوی و احراز تأیید دیگران و خداوند از سوی دیگر عمل کنند. افراد معنوی اهداف مناسب با عملکرد را انتخاب می‌کنند به عبارتی معنویت باعث می‌شود تا افراد به سمت هدف تبحری و عملکردی-رویکردی بیایند و از عملکردی-اجتنابی، اجتناب کنند. دانش‌آموزانی که دارای اهداف تبحری هستند، از رویارویی با موقعیت‌های جدید و چالش‌برانگیز واهمه‌ای ندارند و تحصیل را به خاطر ارزش معنوی آن دنبال می‌کنند (۴۶). اهداف تبحری عامل پیش‌بینی‌کننده بالقوه تفکر وجودگرایی انتقادی از جمله مؤلفه‌های هوش معنوی است (۴۴).

یافته‌های مربوط به رابطه مستقیم جهت‌گیری هدف تبحری، عملکردی-رویکردی و جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی با هوش موفق با یافته‌های نیاما عبدالاسلام (Neama Abdulsalam) و همکاران (۱۳)؛ استرنبرگ (Sternberg) (۴۷)؛ برنز (Burns) و همکاران (۴۸) همسو است. نیاما عبدالاسلام و همکاران (۱۳) نشان داده‌اند که هوش موفق به‌طور قابل توجهی توانایی معلمان در تصمیم‌گیری موفق را پیش‌بینی می‌کند. استرنبرگ (۴۷) و برنز و همکاران (۴۸) نیز نشان داده‌اند که بین اهداف پیشرفت و هوش موفق ارتباط وجود دارد.

در تفسیر یافته‌های مربوط به رابطه مستقیم منفی جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی با هوش موفق می‌توان اظهار داشت که در جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی دانش‌آموزان توانایی خود را با دیگران مقایسه می‌کنند و درصد آن می‌باشند که خودشان را باکفایت‌تر از دیگران نشان دهند (۴۵)، این هدف در جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی از طریق اجتناب از تکالیفی که احتمال شکست در آنها وجود دارد، حاصل می‌شود. بنابراین دانش‌آموزان دارای جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی به دلیل ترس از عدم موفقیت و بی‌کفایت جلوه کردن در مقابل دیگران از تکالیف چالشی پرهیز می‌کنند و از ورود به حوزه‌های ناشناخته و غیرقابل‌پیش‌بینی خودداری می‌کنند و در نتیجه از رشد و پرورش خلاقیت بازمی‌مانند. مجموعه این ویژگی‌ها موجب می‌شود این دانش‌آموزان ایده‌ها و عملکردهای ابتکاری-که نشانه هوش موفق است- کمتری از خود بروز دهند (۴۸). همچنین دانش‌آموزان دارای جهت‌گیری عملکردی-اجتنابی در هدف‌گذاری برای فعالیت‌های تحصیلی بر مواردی نظیر مقایسه‌های اجتماعی، پز دادن و فرار از سرزنش دیگران تمرکز کرده و ارزش ذهنی پیامدهای تلاش و کوشش نزد آنها به‌شدت کاهش می‌یابد و

بپردازند. افراد دارای هوش معنوی بالا چون از راه حل ها و منابع روحی- معنوی خود برای مقابله با مشکلات استفاده می کنند و هشیاری بیشتری، به شرایط اطراف و مشکلات دارند، نسبت به توانمندی های خود هوشیارتر و خودآگاه ترند و در نتیجه از انتخاب موقعیت ها و اهداف چالش برانگیز هراسی نداشته و در مراجعه با آن خودکنترلی و تسلط بالاتری داشته و به دلیل چرایی جویی ها و کنجکاوی بالاتر در حل موقعیت های پایدارتر بوده و در نتیجه از راه حل های معنوی تر استفاده می کنند و برای تسلط به تفکر وجودگرایی انتقادی تشویق شده و می توانند به افرادی خلاق، مسئول و موفق تبدیل شوند (۵۰). با توجه به نتایج می توان چنین استنباط کرد که گنجاندن برنامه های آموزش مبتنی بر نظریه اهداف پیشرفت در دوره های آموزشی دبیران منجر به ارتقای سطح هوش موفق در دانش آموزان می شود. لذا به مسئولین و برنامه ریزان سیستم آموزشی توصیه می شود، زمینه تحقق اجرای آموزش های مبتنی بر نظریه اهداف پیشرفت و آشنایی بیشتر دبیران با آموزش های مبتنی بر این نظریه فراهم شده و دوره های آموزشی در این خصوص برای دبیران نیز پیش بینی گردد. به پژوهشگران آینده توصیه می شود، پژوهشی مشابه بر روی دانش آموزان سایر دوره های تحصیلی، دانش آموزان متوسطه سایر شهرستان های استان انجام دهند و همچنین پیشنهاد می شود که این پژوهش در جامعه و نمونه وسیع تری صورت پذیرد.

از مهمترین مشکلات و محدودیت های این تحقیق می توان به محدودیت در تعمیم نتایج به دلیل محدودیت های ذاتی پرسشنامه ها، کمبود منابع نظری و تحقیقاتی در خصوص موضوع تحقیق و عدم اطمینان از به کارگیری نتایج حاصل از تحقیق توسط سازمان های مربوطه اشاره نمود.

نتیجه گیری

نتایج پژوهش حاضر از این فرض حمایت می کند که اهداف پیشرفت واسطه رابطه بین هوش معنوی و هوش موفق دانش آموزان است. اهداف پیشرفت، نقش مهمی در میزان دستیابی به موفقیت در زندگی افراد دارند. هوش معنوی نیز بر عملکرد افراد تأثیر مثبتی دارد. اهداف پیشرفت تعامل بین هوش معنوی و هوش موفق را تسهیل می کند و این قابلیت را نیز دارد که نتیجه تعامل آن ها را به کلی تغییر دهد و بدین واسطه، موجب پیشرفت و موفقیت فرد شود.

ملاحظات اخلاقی

این مطالعه با رعایت ملاحظات اخلاقی نظیر درج محرمانه بودن اطلاعات با عدم نوشتن نام و نام خانوادگی در پرسشنامه، در نظر گرفتن تمایل به شرکت و حق انتخاب برای دانش آموزان مدارس انجام گرفت. ضمناً این مقاله با کد اخلاقی به شماره IR.BUMS.REC.1399.241 از کمیته اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند در مورخه ۱۳۹۹/۵/۲۷ مجوز گرفته

در نتیجه مطابق با نظریه ارزش کنترل پکران (Pekrun) و همکاران هیجان های منفی نظیر اضطراب و خستگی از تحصیل را تجربه می کنند. طبیعی است که در چنین شرایطی آن ها امید به افزایش توانایی های خود ندارند و هیجان های ملال آور تحصیلی بر آن ها چیره می شود (۴۹). البته باید گفت که در نتایج برخی دیگر از پژوهش ها، اتخاذ اهداف رویکرد عملکرد در بافت ها و محیط های تحصیلی گوناگون منجر به پیامدهای متناقض بعضاً مثبت و منفی شده است. به اعتقاد میگلی، کاپلان و میدلتن (Midgley, Kaplan and Middleton) وجود این تناقضات در مورد اهداف رویکرد- عملکرد می تواند ناشی از ابزارها، محیط های تحصیلی و فرهنگی گوناگون باشد (۴۵).

یافته های مربوط به نقش میانجی و مدل پیشنهادی پژوهش نشان داد پس از ویرایش و اصلاح مدل، مدل برازش کامل دارد و اهداف پیشرفت رابطه بین هوش معنوی و هوش موفق را میانجی می کنند. این یافته ها با یافته های زارع و رستگار (۴۵)؛ ریتا؛ سیتی و دی دی (Rita, Siti and Dede) (۱۰)؛ عزیزی و عزیزی (۲۲)؛ ملامحمدی و اعتماد اهاری و یادو (Yadav) (۲۳، ۲۴)؛ عاشوری و همکاران (۳۴) و عاشوری و همکاران (۳۵) همسو است. زارع و رستگار (۴۵) دریافته اند که باور هوشی افزایشی از طریق واسطه گری اهداف تبخری و هیجان های مثبت بر پیشرفت تحصیلی دارای اثر غیرمستقیم و مثبت و باور هوشی ذاتی از طریق واسطه گری اهداف اجتناب عملکرد، اهداف رویکرد عملکرد و هیجان های منفی بر پیشرفت تحصیلی دارای اثر غیرمستقیم و منفی می باشد. ریتا؛ سیتی و دی دی (۱۰) نشان داده اند که بین هوش هیجانی و هوش معنوی بر روی شاخص پیشرفت دانش آموزان رابطه معنی داری وجود دارد. لذا انتظار می رود دانش آموزان برای حل مسئله، تصمیم گیری، تفکر انتقادی و تفکر خلاق، هوش هیجانی و هوش معنوی را بهبود بخشند. عزیزی و عزیزی (۲۲) رابطه ای قوی بین هوش معنوی و گرایش به تفکر انتقادی گزارش کرده اند. ملامحمدی و اعتماد اهاری و یادو نشان داده اند که بین خلاقیت (از مؤلفه های هوش موفق؛ تفکر خلاق) و هوش معنوی دانش آموزان رابطه وجود دارد (۲۳، ۲۴). عاشوری و همکاران نقش واسطه ای راهبردهای شناختی و فراشناختی و هوش معنوی را در میان جهت گیری هدف های پیشرفت و پیشرفت تحصیلی تأیید کرده اند (۳۴). عاشوری و همکاران نشان داده اند، هدف تبخرا، خودکارآمدی، تفکر انتقادی، خود نظم دهی فراشناختی و هوش معنوی با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار و هدف اجتناب از عملکرد و اضطراب امتحان با پیشرفت تحصیلی رابطه منفی و معنادار داشته اند (۳۵). تحقیقات عمدتاً نشان دهنده تأیید اثرگذاری هوش معنوی بر متغیرهای شناختی نیز بوده است (۲۵).

در تبیین این نتایج می توان گفت اگر افراد از هوش معنوی کافی برخوردار شوند، می توانند با آرامش بیشتر به امورات خود

سپاسگزاری

بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خویش را از تمامی کسانی که در انجام پژوهش ما را یاری رساندند، به ویژه مدیران، معلمان و دانش آموزان دوره اول متوسطه شهر بیرجند شرکت کننده در این مطالعه اعلام می‌داریم.

شده است و همچنین این رساله با کد اخلاقی IR.BUMS.REC.1399.241 به ثبت رسیده است.

تضاد منافع

بدین وسیله نویسندگان تصریح می‌نمایند که هیچ گونه تضاد منافی در خصوص پژوهش حاضر وجود ندارد.

منابع

1. Sternberg, R. J. 21 ideas: A 42-year search to understand the nature of giftedness, 2018a ; Roeper Review, 40(1), 7-20.
2. Salehi Mohammad, Hossaini Daronkelahi, Sayyede Zahra, Nazoktabar, Hormoz.(1398). The effect of family performance and intelligence beliefs on students creativity. Scientific journal of innovation and creativity in Humanities – Ninth edition, number 1. Summer of 2019; 211-230. [Persian]
3. Sternberg, Robert J. The augmented theory of successful intelligence. In Cambridge Handbook of Intelligence, 2020; 2nd ed, Edited by Robert J. Sternberg. New York: Cambridge University Press.
4. Arab shaibani khadijeh; Akhondi Nila. (1395). Investigation into the validity and admissibility of teaching method questionnaire based on successful intelligence among teachers. Two quarterlies (TSI-Q) of strenburg in cognitive strategies of learning, fifth year, number 9, autumn and winter of 2017; 49-60. [Persian]
5. Doulati Hossain, Narimani Mohammad, Sobhi Gharamaleki Naser & Sadeghi Hashjin Goodarz. (1398). Investigation into the effectiveness of personal intelligence and successful intelligence on the intelligent students self-confidence. Psychology journal of school , eighth edition, number 1. Spring of 2019; 71-86. [Persian]
6. Mandelman, S. D., Barbot, B., & Grigorenko, E. L. Predicting academic performance and trajectories from a measure of successful intelligence. Learning and Individual Differences, 2015 ;2(3),34-52
7. Stankov, L. Noncognitive predictors of intelligence and academic achievement: An important role of confidence. Personality and Individual Differences ,2013; 55(7), 727-732.
8. Mayer, J. D., Caruso, D. R., Panter, A. T., & Salovey, P. The growing significance of hot intelligences. American Psychologist, 2012; 67, 502-503.
9. Piaw Yan C; & et al. Can multiple intelligence abilities predict workmotivation, communication, creativity and management skills of school leaders? Procedia- social behavioral science, 2014; 116, 4870-74.
10. Rita Kartika Sari, Siti Thomas Zulaikhah, Dede Mahdiyah. Study On Emotional Intelligence And Spiritual Intelligence As A Prediction Of Students Cumulative' Grade Points Average. Journal of Critical Reviews Vol 6, Issue 5, 2019, 29-35.
11. Mohebbi M, Badri R. The Emotions and Consequences of Emotion Regulation in Female Students, 2016; J Educ Psychol Stud. 1(1) ,8-17. [Persian]
12. Jarmila, N., Eubomír, V., & Luboš, T. Teacher Training Creativity and Motivation in Higher Education. Citation Information: Acta Technologica Dubnicae, 2015 ; 3(1), 1–23.
13. Neama Abdulsalam Hassan, Amani. K Hamdan Alghamdi and Abdulghani Al-Hattami. Predictive Validity of Decision-Making Ability and Academic Achievement for Successful Intelligence Among Preservice Teachers. Journal of Teaching and Teacher Education ISSN (2210-1578) J. Tea. Tea. Edu. 8, No. 1 (Jan-2020). <http://dx.doi.org/10.12785/jtte/080107>
14. Ghojari Banab Bagher, Salimi Mohammad, Solaimani Mohammad, Solaimani Lailai Noorimoghaddam Sana. spiritual intelligence, Scientific- research quarterly of new religious thought, third year, 2008 ; number 10, 125-147. [Persian]
15. Bagheri Masoud, Nemazeyan Maryam and Amiri Atena. Investigation of the relationship between spiritual intelligence and creativity and achievement motive in high school students of kerman, district 1 in academic year of 2011-2012. All articles of the second student national meeting in consulting psychology and religion, 2012 ; 69-9703. [Persian]
16. Asherlos Vahideh and Dadashi Khass Esmaeil . The effect of managers, spiritual intelligence on employees, performance in government organizations. Innovation and

- creativity in Humanities. Second edition, number 3, winter of 2019;135-1391. [Persian]
17. Khazaei Faizabad Abdulhakim.(1392). Investigation of the effect of spiritual intelligence on organizational obligation and emotional intelligence on organizational obligation in exceptional teachers of Birjand in academic year 2012-2013. Thesis for a master,s degree in psychology of exceptional teachers of Birjand in academic year 2012-2013. Thesis for a master,s degree in psychology of exceptional children. Islamic open university of Birjand. [Persian]
 18. Mohammadzadeh Mohammadgol. (2018). Investigation into the relationship of spiritual intelligence and intelligence beliefs with compatibility of soldiers of command post in Bojnourd, Security science quarterly of North khorasan. Applied research office fa-A. Summer of 2019; 1-30. [Persian]
 19. Karimi Moneghi Hossain, Gazerani Akram, Waghei Saeid, Gholami Hassan, Salehmoghaddam Amirreza, Ashoori Ahmad. Relationship of Spiritual intelligence with nurses clinical competence,2011; journal of medical science and health care university of Sabzewar, eighteenth edition, 132-139. [Persian]
 20. Loghman Poorzarrini Rasool, Telaremi jaleh.(2017). Investigation into the mutual effect of emotional intelligence , Spiritual intelligence, and academic achievement motive of students deductive study of sea sciences university of Imam Khomaini (God,s blessing upon him).Noshahr and technical and Vocational university, scientific research quarterly of sea sciences training , number 11, winter of 2017; 54-63. [Persian]
 21. Bakhshi, M. Spiritual Intelligence and its Role in Education. JIEB-4. Islamic Azad University, Amol, Iran.2016. [Persian]
 22. Azizi, A. Exploring the relationship between EFL teacher’s critical thinking and their spiritual intelligence. International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World (IJLLALW).2015; 9(2), 119-130. [Persian]
 23. Mollamohammadi, M. & Etemad Ahari, A. The relationship between spiritual intelligence and creativity of students in 8 districts in Tehran. Journal of Renewable Natural Resources Bhutan,2016; 3(2), 454-461. [Persian]
 24. Yadav, M.Study of Academic Achievement of senior secondary school students in relation to their emotional intelligence creativity and family relationship.
 25. Askari Naser, Hamidzadeh Ali and Abedi Reza. Mediating role of creativity, innovation and mental health in the effect of spiritual intelligence on personal performance of employees, 2016; Government management quarterly, No.27, 533-552. [Persian]
 26. Moulazadeh Alireza, Gholami Mohammad Saeid, Hamayel Mehrbani Hodaya et al. (2014). Relationship of Spiritual intelligence with academic achievement motive in the students of medical science university FSA in 1313. Community health, Seventh edition, numbers 2&3, 2014. [Persian]
 27. Chantara, Soontornpathai, Ravinder Koul, and Sittichai Kaewkuekool . ‘Relationship between Responsibility and Achievement Goal Orientation among Vocational Students in Thailand’,2014; Journal of Beliefs & Values, Vol. 33, Issue 2.
 28. Akbarabadi Roohvllah .(2016). Effectiveness of achievement goals theory-based traning on cognitive involvement, academic self – effectiveness/ and academic achievement of high school students; thesis for a master degree in educational psychology of Islamic open university in Birjand. Humanities and literature university, psychology unit. [Persian]
 29. Kaplan, A. & Flum, H. Achievement goal orientations and identity formation styles. Educational Research Review.2010;5: 50-67.
 30. Pintrich, P., R. & De Groot, E.,V. Motivational and self-regulated learningcomponents of classroom academic performance. Journal of Educational Psychology, 2010; 82(1), 33-40.
 31. Abedi Samad, Saeidipoor Bahmani Farajullah Mehran and Sofe Mohammad Hassan.(2015). Modeling the relationships between intelligence, epistemological , and motivational beliefs and self regulation learning strategies of students in payam-e-noor university. Research quarterly in virtual and school learning, 43-68. (8)2. [Persian]
 32. Shirzaei Mehri; Marzieh Afsaneh and Mazari Abedeh. (2016); Anticipatory role of achievement goals and intelligence beliefs in relation to risking. Two quarterlies of cognitive strategies in learning. Fifth year , number 9. autumn and winter of 2017; 161-175. [Persian]
 33. Najafi Behzadi Mohammad. (2015). Investigation of the relationship between Spiritual intelligence and academic achievement motive with mediating role of intelligence beliefs. Thesis of a master

- degree. Yasooj university. Literature and Humanities college. [Persian]
34. Ashoori Jamal, Azadmard Shahnam, Jalil abkenar Sayyede Somayyeh and Moeinikia Mahdi.(2013). Anticipating model of academic achievement based on cognitive and metacognitive strategies. Orientation of achievement goals and spiritual intelligence in biology. Journal of school psychology. Second edition, number 4. winter of 2013; 118-136. [Persian]
 35. Ashoori Jamal, Waysi Nasrullah, Hossaini Taibeh, Taiebbi choobbori Mortaza and Jalil abkenar Sayyede Somayyeh.(2014). Relationship of motivational strategies, cognitive and metacognitive learning strategies and spiritval intelligence with academic achievement of nursing students. Journal of medical science university in North Khorasan. Summer of 2014; 359-369. [Persian]
 36. Fanggidae, R. E., Suryana, Y., Efendi, N., & Hilmiana. (2016), Effect of a Spirituality Workplace on Organizational Commitment and Job Satisfaction (Study on the Lecturer of Private Universities in the Kupang City - Indonesia). Procedia - Social and Behavioral Sciences, 219, 639-646.
 37. Hassan, M., Bin Nadeem, A., & Akhter, A. (2016), Impact of Workplace Spirituality on Job Satisfaction: Mediating Effect of Trust. Cogent Business & Management, 3(1).
 38. Petchsawang, P., & McLean, G. N. (2017), Workplace Spirituality, Mindfulness Meditation, and Work Engagement. Journal of Management, Spirituality & Religion, 14(3), 216-244.
 39. Yu, J., & McLellan, R. (2019). Beyond academic achievement goals: The importance of social achievement goals in explaining gender differences in selfhandicapping. Learning and Individual Differences, 69, 33-44.
 40. Negahbane slami Mohammad, Farzad Valiullah and Sarami Gholamreza.(2014). Investigation of factor structure, admissibility, and reliability of successful intelligence questionnaire. Quarterly of education measuring , fourth edition; No 15, spring of 2014; 1-16. [Persian]
 41. Sternberg, R. J. (2010). WICS: A new model for school psychology. School PsychologyInternational, 31, 599-616.
 42. Lee-Fong,GC. (2019). The relationship between spiritual intelligence and psychological well-being in refugees. Keiser University, ProQuest Dissertations Publishing.
 43. Mansouri Reza, Albehbehani Marjani Esmaeili Zohreh and Amjadian Farzaneh. (2016). Effectiveness of spiritual intelligence elements training on academic achievement of students. Teaching development of Jondishapoor . quarterly of studies and teaching development center of medical sciences , eigenletter 2016; 74-81. [Persian]
 44. Mohammadi Darvishwand Behnoosh and Salibi Jasnet .(2015). Investigation into the relationship of goal orientations with spiritual intelligence and responsiveness among female students in the first year, second term . Cultural Sociology. Research center of Humanities and cultural studies. Seventh year. Number 2. summer of 2016; 67-86. [Persian]
 45. Devi, R. K., Rajesh, N. V., Devi, M. A. Study of spiritual intelligence and adjustment among arts and science college students. Journal of religion and health,2017; 56(3), 828-838.
 46. Zare, Hossain and Rastegar, Ahmad .(2014). Causal model for anticipating academic achievements of virtual training students. The role of intelligence beliefs , achievement goals, and educational emotions. Two quarterlies in social cognitive, third year , No2, serial 6. autumn and winter of 2014; 18-32. [Persian]
 47. Sternberg R. Speculations on the Role of SuccessfulIntelligence in Solving Contemporary World Problems.2018 b. DOI: 10.3390/jintelligence6010004.
 48. Burns, E. C, Martin, A. J, Collie, R. J.[Growth goal setting in positive education: The role of personal best (PB) goal setting in promoting student well-being and academic success. In: R. Stokoe (Ed).Global perspectives in positive education]. Melton, UK: John Catt Educational.2018.
 49. Babulsalam Safora and Shaykholeslami Razieh .(2013). Role of achievement goal Orientation in Students creativity in middle school of Isfahan. Journal of training and learning studies, fifth edition, No2, autumn and winter of 2013; 1-21.
 50. Pekrun, R., Elliot, A. J., & Maier, M. A. [Achievement goals and achievement emotions: Testing a model of their joint relations with academic performance].Journal of Educational Psychology,2009; 101(1), 115. doi: 10.1037/a0013383.
 51. Sohrabi Faramarz .(2008). Bases of spiritual intelligence. Quarterly of mental health, the first year , No 1. Spring of 2008; 14-18. [Persian]